आत्म-परीक्षण

1. के म जानिँजानी वा नजानिँनै आफूलाई वास्तविक-भन्दा राम्रो देखाउने कोशिश गर्दैछु? के म घमण्डी छु?
2. के म बोल्ने र गर्ने सबै कुरामा इमानदार छु? के म कुरा बढाइचढाइ गर्छु?
3. के म कसैले गोप्य रूपमा भनेको कुरा अरूलाई सुनाउँछु?
4. के म भरोसायोग्य व्यक्ति हुँ? के अरूले मलाई विश्वास गर्न सक्छन्?
5. के म किताब, लुगा, साथी, काम वा परम्पराको दास बनेको छु?
6. के म अझै पनि आत्मकेन्द्रित छु, आफूलाई दया गर्छु वा आफूलाई नै सही ठान्छु?
7. के बाइबल मेरो जीवनमा जीवित छ? के म हरेक दिन बाइबलबाट परमेश्वरको आवाज सुन्न समय दिन्छु?
8. के म प्रार्थनामा आनन्द पाउँछु?
9. अन्तिम पटक कहिले मैले कसैसँग ख्रीष्टको सन्देश सुनाउने उद्देश्यले कुरा गरेँ?
10. के म समयमै सुत्छु र समयमै उठ्छु?
11. के म पैसा खर्च गर्ने विषयमा प्रार्थना गर्छु?
12. के म कुनै कुरामा परमेश्वरको आज्ञा तोडिरहेछु, वा मेरो विवेक असहज हुने कुनै विषयमा अडिग छु?
13. के म डाह गर्ने, अशुद्ध, आलोचना गर्ने, झर्किने, अति संवेदनशील वा अविश्वासयोग्य छु?
14. म मेरो फुर्सदको समय कसरी बिताउँछु?
15. के त्यस्ता मानिस छन् जसदेखि म डराउँछु, मन पराउँदिन, बेवास्ता गर्छु, आलोचना गर्छु वा रिस राख्छु? छन् भने, म यसबारे के गर्दैछु?
16. के ख्रीष्ट मेरो जीवनमा साँच्चै वास्तविक हुनुहुन्छ? के म परमेश्वरमाथि शङ्का गर्छु?
17. के म व्यवहारमा परमेश्वरलाई यसो भन्छु: "तपाईंले मलाई परिवर्तन गर्न सक्नुहुन्न," "यो पाप तोड्न सक्नुहुन्न," वा "म फलानोलाई प्रेम गर्न सक्दिनँ"?
18. के म गुनासो गर्छु र गनगन गर्छु?

साँचो गवाही

"कुनै मानिसले आफू बुद्धिमान् देखिन खोज्दै येशू ख्रीष्ट उद्धार गर्न सामर्थी हुनुहुन्छ भनेर देखाउन सक्दैन।"

दुष्टबाटका बोझहरू

एक जना विश्वासीले आफ्नी आमाको कथा सुनाए। उनकी आमा सधैं चिन्तित रहने ख्रीष्टियन थिइन्। छोराले धेरै बुझाउन खोजे पनि उनको चिन्ता हट्दैनथ्यो। तर एक बिहान उनी मुस्कुराउँदै आइन् र राति देखेको सपना सुनाइन्।

सपनामा उनी थाकेका मानिसहरूको भीडसँगै सडकमा हिँडिरहेकी थिइन्। सबैले साना कालो बोझ बोकेका थिए, जुन डरलाग्दा प्राणीहरूले बाटोमा झारिरहेका थिए र मानिसहरूले फेरि टिपेर बोकेका थिए। उनी पनि ती अनावश्यक बोझ बोकेर थाकिरहेकी थिइन्। त्यसैबेला उज्यालो र मायालु अनुहार भएका एक जना मानिस—उनका मुक्तिदाता—उनीकहाँ आउनुभयो।

उनले "म धेरै थाकिसकेँ" भनिन्। उहाँले भन्नुभयो, "यी बोझ मबाट आएका होइनन्। यी शैतानका हुन्। यिनलाई झारिदेऊ र नछुने निर्णय गर।" उहाँले उनको हात छोएपछि उनको मन शान्ति र आनन्दले भरियो। सपनामा बोझ झार्दै उहाँका खुट्टामा झुक्न लाग्दा उनी ब्युँझिइन्—र उठ्दा उनका सबै चिन्ताहरू हराइसकेका थिए।

"आओ, हरेक भार र पाप जसले हामीलाई सजिलै जेल्दछ, पन्साऔं, र धीरजसँग हाम्रा सामु राखिएको त्यो दौड दगुरौं...येशूलाई हेर्दै..." *- हिब्रू १२:१-२*

"किनकि तिमीहरू शरीरअनुसार जियौ भने तिमीहरू मर्नेछौ, तर तिमीहरूले आत्माद्वारा शरीरका कामहरू मार्‍यौ भने तिमीहरू जिउनेछौ" - रोमी ८:१३

"हे मेरा परमेश्वर, के पाप अझै पनि शक्तिशाली भएर मेरो आत्मामा निर्लज्ज रूपमा बाँचिरहन्छ? क्षमा मात्र पर्याप्त छैन, प्रभु — क्रूस उभिनु नै पर्छ, र आत्म–स्वार्थ मारिनु नै पर्छ। हे प्रेमका परमेश्वर, आफ्नो शक्ति प्रकट गर्नुहोस्: ख्रीष्ट उठ्नुभएर मात्र पुग्दैन, म पनि उज्यालो आकाशतर्फ नजर उठाउँदै उठ्नुपर्छ; ख्रीष्ट जसरी मृत्युबाट उठ्नुभयो, म पनि त्यही पुनरुत्थानको जीवनमा उठ्नुपर्छ।"

केवल ख्रीष्टमा

हामी परमेश्वरलाई प्रकृतिमा खोज्छौं, तर उहाँलाई स्पष्ट चिन्न सक्दैनौं। हामी परमेश्वरलाई परिस्थिति-हरूमा खोज्छौं, तर उहाँको कामलाई बुझ्न सक्दैनौं। हामी परमेश्वरलाई व्यवस्था (दस आज्ञा) मा खोज्छौं, तर त्यहाँ उहाँ हामीविरुद्ध देखिनुहुन्छ। तर ख्रीष्टमा हामी उहाँलाई भेट्टाउँछौं। ख्रीष्टमा परमेश्वरको सम्पूर्ण हृदय र उहाँको समय र अनन्तताका सबै योजना हाम्रो अगाडि स्पष्ट रूपमा प्रकट हुन्छन्।

प्रेममा साँचो बोल्दै

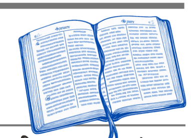

भल्यूम १ "प्रेममा साँचो बोल्दै हामी सबै कुराहरूमा ख्रीष्टसम्म बढौं, जो शिर हुनुहुन्छ" – एफेसी ४:१५ अंक ३

प्रभाव

दुई मजदुरहरू आपसमा कुरा गरिरहेका थिए। उनीहरू त्यस ठूलो कारखानाका प्रमुखको बारेमा कुरा गर्दै थिए, जो केही दिनअघि मात्र निधन भएका थिए र जसको अन्त्येष्टि त्यसै दिन हुँदै थियो।

एक मजदुरले भन्यो, "ठीक दुई बजे, पूरै कारखानामा सबै चीज बन्द गरिनेछ। पाँच मिनेटका लागि कुनैपनि पाङ्ग्रा घुम्ने छैन — उहाँको सम्मानका लागि।"

दोस्रो मजदुरले उत्तर दियो, "हो, ठिकै हो — मालिकले त्यही भनेका थिए। तर एउटा कुरा त पाँच मिनेटका लागि पनि बन्द हुने छैन जस्तो लाग्छ।"

पहिलो मजदुरले तुरुन्तै चिन्तित हुँदै सोध्यो, "के कुरा?"

दोस्रोले शान्त भएर भन्यो, "उहाँको प्रभाव।"

यो उत्तर सोच्न लायक छ। मेसिनहरू रोकिन सक्छन्, कारखाना बन्द हुन सक्छ, मानिसको काम-काज थामिन सक्छ — तर प्रभाव भने रोकिन्न। कसैले पनि त्यसलाई रोक्न सक्दैन। समयको हिसाबले मानिसको जीवन सत्तरी वर्ष जति मात्र होला, तर प्रभावको हिसाबले त्यो जीवन—धेरै वर्षसम्म, कहिलेकाहीँ सधैँका लागि पनि —बाँचिरहन्छ।

परमेश्वरको तृष्णा

"मेरो अहिलेको मरेतुल्य अवस्थाको कारण व्यक्तिगत भक्तिका लागि चाहिने समय र शान्त मनको कमी हो। आह! म निरन्तर प्रार्थना गर्ने व्यक्ति हुन सकूँ!"

-पर्सियाका अग्रगामी मिसनरी, हेन्री मार्टिन (1781-1812)

शुभ-समाचार

येशू ख्रीष्टले पापको समस्या एकपटक सधैँका लागि समाधान गर्नुभयो। आदमदेखि लिएर अन्तिम जन्मिने मानिससम्म — सबैका लागि। उहाँले केवल हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुभयो मात्र होइन, उहाँले हाम्रै सट्टा तिनको दण्ड भोग्नुभयो। कलवरीको क्रूसमा उहाँले हामीलाई पापको दोषबाट मुक्त पार्न आफ्नो रगत बगाउनुभयो। अब पापीले गर्नु पर्ने — वास्तवमा ऊ गर्न सक्ने एकमात्र कुरा —येशू ख्रीष्टलाई आफ्ना उद्धारकर्ता, मुक्तिदाता र प्रभुको रूपमा स्वीकार गर्नु हो, किनकि — "न त अरू कसैमा मुक्ति छ; किनभने स्वर्गमनि मानिसहरूको बीचमा (येशूको बाहेक) अरू कुनै नाम दिइएको छैन, जसद्वारा हामीले मुक्ति पाउनुपर्दछ" (प्रेरित ४:१२)। अब आउने वाक्यले कुनैकुनै पाठकलाई चकित पार्न सक्छ, तर कृपया पूरै लेख पढ्नुहोस् — यहाँ गल्ती लेखिएको होइन। अर्को बाटो पनि छ! बाइबलले त्यसको बारेमा हितोपदेश १४:१२ मा बताउँछ: "मानिसलाई ठीक देखिने एउटा बाटो हुन्छ, तर अन्तमा त्यो मृत्युमा पुर्‍याउँछ।" बप्तिस्मा लिनु, प्रभु भोजमा खानु, दस आज्ञा पालना गर्नु, वा जीवनमा नयाँ पाना पल्टाउनु — यी मध्ये कुनै पनि चीजले उद्धार दिन्न। परमेश्वरको बाटो मात्र स्वीकार्य छ —"यदि तिमीले आफ्नो मुखले प्रभु येशूलाई स्वीकार गर्‍यौ भने, र परमेश्वरले उहाँलाई मरेकाहरूबाट बौराएर उठाउनुभयो भनी आफ्नो हृदयमा विश्वास गर्‍यौ भने तिमीले मुक्ति पाउनेछौ। किनकि धार्मिकताका निम्ति हृदयले विश्वास गरिन्छ र मुक्तिका निम्ति मुखले स्वीकार गरिन्छ" (रोमी १०:६–१०)।

यसबाहेक अर्को कुनै बाटो छैन!

— एफ. जे. ब्रुम्मे

प्रिय पाठक, यदि तपाईंलाई आत्मिक निर्णय गर्न मार्गदर्शन चाहिन्छ भने, यस बुलेटिनको चौथो पृष्ठमा नामोल्लेखित चर्चसँग सम्पर्क गर्नुहोस्। तपाईंलाई सहयोग गर्न उहाँहरू तत्पर हुनुहुनेछ। *- सम्पादक*

कोमलता

एक बुद्धिमान् बाबु आफ्नो छोरालाई जीवनका कुरा सिकाइरहेका थिए। बाबुले भने, "बाबु, हरेक मानिससँग विनम्र भएर व्यवहार गर। जो तिमीप्रति कठोर हुन्छन्, तिनीहरूसँग पनि। सम्झ—तिमीले अरूलाई सम्मान यसकारण देखाउँदैनौ कि उनीहरू सज्जन छन्, तर किनकि तिमी नै सज्जन छौ।"

"अनि एक-अर्काप्रति दयालु होओ, कोमल मनका होओ; र जसरी परमेश्वरले ख्रीष्टमा तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुभएको छ, उसरी नै तिमीहरूले पनि एक-अर्कालाई क्षमा गर।" *- एफेसी ४:३२*

गत अंकबाट क्रमशः

मानिसको विद्रोहका परिणामहरू (क्रमशः)

छैटौं, प्रान्तको शासक (आदम) शैतानको राज्यमा सम्मिलित भइसकेको हुनाले, पृथ्वी शैतानको राज्यको एक प्रान्त बन्यो। मानिसको अवज्ञा र विद्रोहद्वारा शैतानले परमेश्वरबाट पृथ्वीमाथिको राजकीय अधिकार हडप्यो। यसरी पृथ्वीको शासन व्यवस्था परमेश्वरको शासन (ईश्वरतन्त्र अथवा ईश्वर-शासित राज्य) बाट शैतानको शासन (शैतानतन्त्र अथवा शैतान-शासित राज्य) मा परिणत भयो। यही कारणले प्रभु येशू ख्रीष्टले शैतानलाई “यस संसारको शासक” भन्नुभयो (यूहन्ना १२:३१; १४:३०; १६:११); शैतानसँग ख्रीष्टलाई संसारका सबै राज्यहरू दिने अधिकार थियो (लूका ४:५-६); शैतानका केही दूतहरूलाई “यस संसारको अन्धकारका शासकहरू” भनिएको छ (एफेसी ६:१२); “सारा संसार त्यस दुष्टको वशमा परेको छ” भनी लेखिएको छ (१ यूहन्ना ५:१६); र वर्तमान युगमा शैतानले संसारमाथि यति पूर्ण रूपमा प्रभुत्व जमाएको छ कि प्रेरित पावलले उसलाई “यस संसारको ईश्वर” भनेका छन् (२ कोरिन्थी ४:४)।

यी दुःखद परिणामहरूले यो स्पष्ट गर्छन् कि मानिस शैतानद्वारा छलमा परेर झूटलाई सत्य ठानी विश्वास गर्न पुगेको थियो (यूहन्ना ८:४४)। परमेश्वरको अधिकार-विरुद्ध गरिएको विद्रोहले मानिसलाई स्वतन्त्र बनाउनु सट्टा उसलाई पापी स्वभावको दासत्वमा पुर्‍यायो (रोमी ६:६, १६–२३), मृत्युको अधीनमा राख्यो (रोमी ५:१२; हिब्रू ६:२७), र जीवनभर मृत्युको निरन्तर भयमा बाँध्यो (हिब्रू २:१५)। आफ्नै स्वामी बन्ने प्रयासमा मानिस वास्तवमा नयाँ राजाको अधीनमा पुग्यो। मानिसको मूल राजा प्रेमी र कृपालु शासक हुनुहुन्थ्यो, जसले इच्छापूर्वक आज्ञा-पालनको बदलामा जीवन, शान्ति, आनन्द र पूर्णता प्रदान गर्नुहुन्थ्यो। तर उसको नयाँ राजा कठोर र स्वार्थी मालिक थियो, जसले आफ्नो सेवा गरेको बदलामा मानिसलाई मृत्यु, रोग, द्वन्द्व, शोक र निराशा मात्र दियो। परमेश्वरविरुद्ध विद्रोह गरेर आफूलाई अझ राम्रो बनाउने सोच राखेको मानिसले वास्तवमा आफूले पाउन सक्ने पूर्ण जीवनबाट आफैंलाई टाढा गर्‍यो। उसले आफ्नो मूल्य घटायो र परमेश्वरले दिन चाहनुभएको धेरै गरिमा गुमायो (रोमी १:१८–३२)।

मानिसको विद्रोहले उसलाई यस्तो दुःखद अवस्थामा पुर्‍यायो कि ऊ आफैं त्यसबाट उम्किन पूर्ण रूपमा असमर्थ भयो। आफ्नो जीवन सुधार्ने सोचले बनाएका अनेक उपाय र योजनाहरू धेरै पटक उल्टै उसकै विरुद्ध परे र उसले कल्पना नगरेका नयाँ समस्याहरू जन्मिए। उसले आफैँले रोजेर आफूलाई पुर्‍याएको यस अवस्थाबाट उसलाई बचाउन अलौकिक, परमेश्वरकै हस्तक्षेपबाहेक अरू कुनै उपाय रहेन (यशैया ४३:११)।

मानिस पतनमा गिरेपछि शैतानको राज्य उसले चाहेका दुवै किसिमका सदस्यले भरियो। उसले परमेश्वरका धेरै स्वर्गदूतहरू र सम्पूर्ण मानवजातिलाई आफ्नो अधीनमा ल्याउन सफल भयो। यस प्रक्रियामा उसले पृथ्वीलाई आफ्नो राज्यको एक प्रान्त बनायो। यसरी परमेश्वरको सार्वभौम शासनलाई चुनौती दिँदा ऊ सुरुमा सफल भएको जस्तो देखियो।

इतिहासको उद्देश्य

अब दुईवटा विरोधी राज्यहरू अस्तित्वमा भए। शैतानको राज्यले परमेश्वरको राज्यलाई नष्ट गर्ने उद्देश्यले त्यसविरुद्ध आक्रमण गरेको थियो। यदि परमेश्वर सार्वभौम रहने हो भने, उहाँले शैतान र उसको राज्यलाई पराजित गर्नैपर्थ्यो। यसरी एक महान् संघर्षका लागि मञ्च तयार भयो—युगौंको संघर्ष। यो संघर्ष स्वर्गमा पनि र पृथ्वीमा पनि लडिने भयो (प्रकाश १२:७, १३, १७; एफेसी ६:१०–१२)। बाइबल मानिसका लागि परमेश्वरको लिखित प्रकाश भएको हुनाले, यसले मुख्य रूपमा यस संघर्षको पृथ्वीमा भइरहेको पक्षलाई मूलरूपमा प्रस्तुत गर्छ।

युगौंदेखि चलिरहेको यो द्वन्द्वले इतिहासको अन्तिम उद्देश्यको रहस्य खोल्ने कुञ्जी प्रदान गर्छ। इतिहासका लागि परमेश्वरको पनि एउटा उद्देश्य छ र शैतानको पनि। तर परमेश्वर परमेश्वर हुनुहुन्छ, र शैतान केवल एउटा सृष्टि मात्र भएकाले अन्ततः परमेश्वरको उद्देश्य नै पूरा हुन्छ। इतिहासका लागि शैतानको उद्देश्य भनेको स्वर्ग, पृथ्वी र तिनमा भएका सबै कुरामाथि आफ्नो राज्य स्थापना गरेर आफूलाई नै सम्पूर्ण विश्वको एकमात्र सार्वभौम राजा बनाउनु हो। सुरुमा जब उसको राज्य स्थापित भयो, त्यो सधैँ रहने अनन्त राज्यको रूपमा स्थापित भएको थिएन। शैतानले परमेश्वर र उहाँको राज्यलाई पराजित गर्न सके मात्र त्यो स्थायी र अनन्त बन्न सक्छ। शैतानले आफ्नै विद्रोह सुरु भएदेखि नै यही प्रयास गर्दै आएको छ, र यो प्रयास यस वर्तमान संसारको इतिहासको लगभग अन्त्यसम्म जारी रहनेछ।

इतिहासका लागि परमेश्वरको उद्देश्य आफ्नो सार्वभौमिक अधिकार देखाउनु हो—शैतान र उसको राज्यलाई पूर्ण र स्थायी रूपमा नष्ट गर्नु, विद्रोहीहरूलाई उहाँको मूल अधिकार क्षेत्रबाट हटाउनु, र शैतानले हडपेका क्षेत्रहरूमा आफ्नो ईश्वर-शासित राज्यलाई पुनःस्थापित गर्नु। परमेश्वरले ठहराउनुभएको उद्देश्य नै अन्तिम र सर्वोच्च हुने भएकाले, इतिहासको अन्तिम उद्देश्य परमेश्वरको सार्वभौमिकताको प्रदर्शन गर्नु हो भन्ने निष्कर्ष सही हुन्छ।

इतिहासमा आफ्नो सार्वभौमिकता प्रकट गर्न परमेश्वरले वर्तमान पृथ्वीलाई मानिसको विद्रोह हुनुअघि त्यसको आधारभूत र मौलिक अवस्थामै पुनःस्थापित गर्नुपर्छ। पुरानो नियमका अगमवक्ताहरूले परमेश्वरले ठीक यही काम गर्नुहुनेछ भन्ने प्रकाश पाएका थिए (प्रेरित ३:२१)। ध्यान दिनुपर्ने कुरा के हो भने यो पुनःस्थापना भविष्यको अनन्तताका लागि परमेश्वरले सृष्टि गर्नुहुने नयाँ पृथ्वीमा होइन, यही वर्तमान पृथ्वीमै हुनुपर्छ (प्रकाश २१:१)। यदि इतिहासको अन्त्यमा परमेश्वरले यस वर्तमान पृथ्वीलाई यसको मूल अवस्थामा पुनःस्थापना नगरी नष्ट हुन दिनुभयो भने, शैतान र उसको राज्यले गरेको विनाशकारी कामलाई परास्त गर्न उहाँ असमर्थ हुनुहुन्छ जस्तो देखिन सक्छ। त्यस अवस्थामा इतिहासको क्रममा ईश्वरीय सार्वभौमिकताको कुनै प्रदर्शन हुने थिएन।

वर्तमान पृथ्वीलाई यसको मौलिक अवस्थामा फर्काउन परमेश्वरले इतिहासकै क्रममा मानिसको विद्रोहले ल्याएका सबै दुःखद परिणामहरू हटाउनुपर्छ। सबैभन्दा पहिले, उहाँले मानिसहरूलाई फेरि आत्मिक रूपमा जीवित बनाउनुपर्छ। यसको अर्थ परमेश्वरले मानिसलाई नयाँ हृदय र नयाँ स्वभाव दिनु हो, जसले परमेश्वरप्रति प्रेम र आज्ञाकारिता देखाउँछ र परमेश्वरको इच्छाअनुसार मानिसको सम्पूर्ण जीवनलाई मार्गदर्शन गर्छ।

दोस्रो, परमेश्वरले शारीरिक मृत्यु समाप्त गर्नुपर्छ। यसका लागि मानिसको शरीरमा भइरहेको क्षयलाई अन्त्य गर्नु र उल्ट्याउनु, रोग, विकृति, खतरा, दुर्घटना र हिंसालाई हटाउनु, र पहिले नै मरेका मानिसहरूको शरीरलाई पुनरुत्थान गर्नु आवश्यक हुन्छ।

तेस्रो, परमेश्वरले मानिसलाई सुरुमा आफूले चाहनुभएको तरिकाले नै वर्तमान पृथ्वीको शासन गर्न सक्षम बनाउनुपर्छ। यसको अर्थ मानिसले गुमाएको शासन गर्ने क्षमता पुनःप्राप्त हुनु, विकृत रूपमा बाँकी रहेको मानिसको क्षमता सच्याइनु, र मानिसले गर्दै आएको पृथ्वीको दुरुपयोगको अन्त्य हुनु हो।

चौथो, परमेश्वरले पतन हुनुअघि मानिसले भोगेको सिद्ध वातावरणलाई पुनःस्थापित गर्नुपर्छ। यसका लागि माटोलाई यसको सुरुको उर्वर अवस्थामा फर्काउनु, जनावरहरूको स्वभावलाई फेरि शान्त र शाकाहारी अवस्थामा ल्याउनु, र मानिसले विद्रोह गरेदेखि व्यर्थता र विनाशको अधीनमा परेको सम्पूर्ण पार्थिव सृष्टिलाई मुक्त गर्नु आवश्यक हुन्छ।

पाँचौं, परमेश्वरले मानिसहरूलाई नयाँ आत्मिक जन्मको अनुभव गराएर शैतानको राज्यको सदस्यताबाट परमेश्वरको राज्यको सदस्यतामा सार्नुपर्छ।

छैटौं, परमेश्वरले शैतानलाई संसारको राजा भएको स्थानबाट हटाएर पृथ्वीलाई आफ्नै राज्यको एक प्रान्तका रूपमा पुनःस्थापित गर्नुपर्छ। अर्थात्, परमेश्वरले यही वर्तमान पृथ्वीमा आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति र महिमासहित ईश्वर-शासित राज्यलाई फेरि स्थापना गर्नुपर्छ र संसारलाई शैतान, उसका दूतहरू र उसका अनुयायीहरूबाट मुक्त गर्नुपर्छ।

यसरी मानिसको पापबाट उत्पन्न भएका सबै परिणामहरू उल्ट्याउने कार्यलाई परमेश्वरको उद्धारको योजना भन्न सकिन्छ।

साभार: What On Earth Is God Doing by Renald Showers

क्रमशः आगामी अंकमा

आमाको दूध

शिशुहरू जन्मजात रूपमा दूध चुस्न जान्दछन्। गर्भमै रहेका बच्चाहरूले पनि कहिलेकाहीँ आमाको गर्भभित्रै औँला चुस्दै अभ्यास गरिरहेका हुन्छन्। जब बच्चालाई आमाको स्तनको टुप्पोमा राखिन्छ, तब शरीरभित्र एउटा अद्भुत प्रक्रिया सुरु हुन्छ। बच्चाले चुस्दा उत्पन्न भएको अनुभूति आमाको मस्तिष्कको हाइपोथालामससम्म स्नायु सन्देशका रूपमा पुग्छ। त्यसपछि हाइपोथालामसले पिट्यूटरी ग्रन्थिलाई सन्देश पठाउँछ, र त्यसले अक्सिटोसिन नामको हर्मोन रगतमा छोड्छ। अक्सिटोसिन स्तनमा पुगेपछि त्यहाँका कोषिकाहरू खुम्चिन्छन्, जसले दूधलाई नलीहरू हुँदै स्तनको टुप्पोसम्म धकेल्छ। यसरी बच्चाले चुस्न थालेको करिब ३० सेकेन्डमै स्तनबाट दूध बग्न थाल्छ। के यति ठ्याक्कै मिलेको प्रक्रिया संयोगले मात्र भयो भन्ने विश्वास गर्नु उचित होला र?

साभार: The Human Body: Accident Or Design?

“उहाँले तिर्सना गर्ने प्राणलाई तृप्त पार्नुहुन्छ र भोको प्राणलाई उत्तम पदार्थले सन्तुष्ट पार्नुहुन्छ” - भजनसंग्रह १०७:६

प्रचारकलाई सल्लाह

“आफूलाई रित्तो ठान्नुहोस्, भरिने गरी पढ्नुहोस्, स्पष्ट गरी लेख्नुहोस्, र आफूलाई तीक्ष्ण बनाउने गरी प्रार्थना गर्नुहोस्—त्यसपछि पुलपिटमा जानुहोस् र आफ्नो हृदय खोलेर बोल्नुहोस्!” - विलियम ग्रिफिथ-थोमस